

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Περίοδος Δ' – Ἔτος ΙΗ'
Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 750²

Τοῦ ἁγίου Φωτίου (Ἰωάν. 10,9-16)
Τετάρτη 6 Φεβρουαρίου 2013 (2001)

Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος
Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης

«Μία ποίμνη, εἷς ποιμὴν»

(Ἰω. 10,16)

Βοσκός, ἀγαπητοί μου, ἀγαπᾶ τὰ πρόβατά του καὶ ἐνδιαφέρεται γι' αὐτά. Τὰ ὀδηγεῖ στὰ λιβάδια καὶ στὶς πηγές. Τὰ ταΐζει, τὰ ποτίζει, καὶ τὸ βράδυ πάλι τὰ γυρίζει πίσω. Τὰ μετρᾷ καὶ τ' ἀσφαλίζει στὸ μαντρί. Ἄμα λείψῃ κανένα πρόβατο, ὁ καλὸς τσοπᾶνος δὲν ἠσυχάζει. Γυρίζει πίσω καὶ τρέχει μέχρι νὰ τὸ βρῇ. Κι ὅταν τὸ βρῇ τὸ βάζει στὸν ὦμο του καὶ τὸ φέρνει στὸ μαντρί. Τὶς νύχτες τοῦ χειμῶνα, ποὺ ἔχουν χιόνια τὰ βουνὰ καὶ κατεβαίνουν οἱ λύκοι, ὁ τσοπᾶνος εἶνε ἀνήσυχος. Φυλάει τὸ μαντρί του μὲ τὰ τσοπανόσκυλα. Αὐτὰ γαυγίζουν καὶ δὲν ἀφήνουν τοὺς λύκους νὰ πλησιάσουν. Κι ὅταν ἓνα πρόβατο ἀρρωστήσῃ, τότε ἰδιαίτερος φροντίζει γι' αὐτό.

Ἄλλὰ ὑπάρχει ἓνας τσοπᾶνος ποὺ ἀγαπᾶ περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλον τὰ πρόβατά του. Καὶ ὁ σπλαχνικὸς αὐτὸς τσοπᾶνος, ὁ **καλὸς ποιμένας**, εἶνε ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. Πρόβατά του εἴμαστε ὅλοι οἱ ἄνθρωποι. Λογικὰ πρόβατα κυβερνᾷ ὁ Χριστός.

Μεταξὺ τοῦ τσοπάνου ποὺ γνωρίζουμε καὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὡς βοσκοῦ τῶν ψυχῶν ὑπάρχουν **ὁμοιότητες**:

- Ὅπως ὁ τσοπᾶνος παίρνει τὰ πρόβατά του καὶ τὰ πηγαίνει στὰ λιβάδια καὶ στὶς κρύες βρύσες, ἔτσι καὶ ὁ Χριστὸς τὰ πρόβατά του, τοὺς Χριστιανούς, τὰ ὀδηγεῖ στὰ λιβάδια. Ποιά εἶνε τὰ **λιβάδια** αὐτά; Εἶνε τὰ ἱερὰ βιβλία, εἶνε τὸ κήρυγμα τοῦ εὐαγγελίου, εἶνε ἡ ἁγία Γραφή. Ἐκεῖ μέσα βόσκουν τὰ λογικὰ πρόβατα.

- Καὶ ὅπως ὁ τσοπᾶνος ἔχει χτίσει **μαντρί** κ' ἐκεῖ μέσα ἀσφαλίζει τὰ πρόβατά του, ἔτσι καὶ ὁ Χριστὸς ἔχει ἰδρύσει τὴν ἁγία του Ἐκκλησία, ποὺ εἶνε τὸ μαντρί, κ' ἐκεῖ μέσα ἀσφαλίζει τὰ λογικὰ πρόβατά του, τοὺς Χριστιανούς.

- Καὶ ὅπως ὁ τσοπᾶνος ἔχει **τσοπανόσκυλα** ποὺ γαυγίζουν, ἔτσι καὶ ὁ Χριστὸς στὴν Ἐκκλησία του ἔχει —κι ἀλλοίμονο ἂν δὲν ἔχη— τσοπανόσκυλα. Καὶ τσοπανόσκυλα, ποὺ γαυ-

γίζουν καὶ δὲν ἀφήνουν τοὺς λύκους νὰ πλησιάσουν, εἶνε οἱ κήρυκες τοῦ εὐαγγελίου.

- Καὶ ὅπως ὁ τσοπᾶνος, ὅταν χάσῃ ἓνα πρόβατο, δὲν ἠσυχάζει μέχρι νὰ τὸ βρῇ, ἔτσι καὶ ὁ Χριστὸς δὲν ἠσύχασε, ἀλλὰ κατέβηκε ἀπὸ τὰ οὐράνια ἐδῶ στὴ γῆ, γιὰ **νὰ βρῇ τὸ χαμένο** πρόβατο καὶ νὰ τὸ ὀδηγήσῃ στὴ σωτηρία.

Καὶ κάτι παραπάνω ἔκανε ἀκόμα ὁ Χριστός. Κανένας τσοπᾶνος δὲν θυσιάζει τὴ ζωὴ του γιὰ τὰ πρόβατα· τὰ ἐκμεταλλεύεται τὰ πρόβατα. Μὰ ὁ Χριστὸς δὲν τὰ ἐκμεταλλεύτηκε τὰ πρόβατά του. Δὲν ἔχει κανένα συμφέρον ἀπὸ τοὺς Χριστιανούς, ἀλλὰ αὐτὸς ὁ ἴδιος **θυσιάστηκε** γιὰ τὴ σωτηρία τῆς ἀνθρωπότητος.

Ὁ Χριστὸς λοιπὸν εἶνε ὁ καλὸς ποιμένας, ὅπως λέει στὸ Εὐαγγέλιο: «*Ἐγὼ εἶμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός*» (Ἰω. 10,14). Κ' ἐμεῖς εἴμαστε τὰ πρόβατά του. Φροντίζει ὁ Χριστὸς γιὰ τὴν Ἐκκλησία του. Καὶ τώρα, ποὺ εἶνε στὰ οὐράνια, ἐξακολουθεῖ νὰ **ἐνδιαφέρεται γιὰ τὰ πρόβατά του**.

Κάποτε, ποὺ ὑπῆρχαν τσελιγγάδες μὲ χιλιάδες πρόβατα, δὲν μπορούσαν νὰ τὰ βοσκῆσουν μόνοι τους. Γι' αὐτὸ εἶχαν καὶ βοηθοὺς. Ὁ βοσκὸς ποὺ εἶχε τὸ μεγάλο κοπάδι λεγόταν **ἀρχιεπίσκοπος**, κι αὐτὸς εἶχε τοὺς βοηθοὺς, τοὺς **μπιστικούς**, ποὺ τὸν βοηθοῦσαν. Ἔτσι λοιπὸν λέγεται καὶ ὁ Χριστὸς μέσα στὴ Γραφή — δὲν εἶνε δική μου ὀνομασία. Εἶνε ἄς ποῦμε ὁ ἀρχιεπίσκοπος, «*ὁ ἀρχιεπίσκοπος*» (Ἀ' Πέτρ. 5,4), ποὺ ἔχει χιλιάδες κ' ἑκατομμύρια πρόβατα. Καὶ ἐδῶ κάτω στὴ γῆ ἔχει **μπιστικούς**, βοσκούς ποὺ τοὺς ἔχει ἐμπιστευθῆ τὸ ποίμνιο. Αὐτοὶ εἶνε οἱ ἱερεῖς, οἱ ἀρχιερεῖς, οἱ πατριάρχες, ὅλοι γενικὰ οἱ **κληρικοί**. Καὶ ἡ Ἐκκλησία μας, γιὰ νὰ φροντίζῃ καλύτερα τὰ πρόβατα, ἔχει διαιρεθῆ σὲ **ἐπισκοπὲς** καὶ **ἐνορίες**, μικρὲς καὶ μεγάλες.

***

Ἔνας τέτοιος καλὸς βοσκός, ἀπ' αὐτοὺς ποὺ διώρισε ὁ Χριστὸς στὰ πρόβατά του, εἶνε ὁ **πατριάρχης Φώτιος** ποὺ ἑορτάζει σήμερα.

Δέν θα σᾶς διηγηθῶ τὸν βίο του. Μόνο σᾶς λέω, ὅτι γεννήθηκε τὸν ἕνατο αἰῶνα. Γεννήθηκε στὴν Κωνσταντινούπολι, ἀπὸ εὐσεβεῖς καὶ ἐκλεκτοὺς γονεῖς. Σπούδασε, ἐκπαιδεύτηκε, ἀπέκτησε σοφία μεγάλη, ἔγινε **ἕνας ἀπὸ τοὺς πρὸ μορφωμένους** ἀνθρώπους τῆς ἐποχῆς του.

Ἄλλὰ τότε παρουσιάστηκε κίνδυνος μέγανος στὴν Ἐκκλησία. Παρουσιάστηκε **λύκος**, ἢ μάλλον χειρότερος ἀπὸ λύκο. Γιατὶ δὲν ἐμφανίστηκε ὡς λύκος, ἀλλὰ γιὰ νὰ ξεγελάσῃ τὰ πρόβατα καὶ νὰ μπῆ μέσα στὸ μαντρί καὶ νὰ κἀν κακὸ μεγάλο, ἦταν ντυμένος μὲ προβειά. Ἦταν προβατόσχημος λύκος. Καὶ αὐτὸς ἦταν **ὁ πάπας τῆς Ῥώμης**. Αὐτὸν λοιπὸν τὸν λύκο τὸν κατεδίωξε ὁ ἱερὸς Φῶτιος. Καὶ μέχρι σήμερα εἴμαστε χωρισμένοι ἀπὸ τὸν πάπα.

***

—Μὰ γιατί χωρισμένοι; θὰ ποῦν ὅσοι συμπαθοῦν τοὺς φράγκους. Ἔχουμε διαφορές;

Ναί, **ἔχουμε διαφορές**. Γιατὶ ὁ πάπας καὶ οἱ φράγκοι διδάσκουν πράγματα ποὺ δὲν εἶνε σύμφωνα μὲ τὴν Ἐκκλησία μας.

—Ποιά εἶν' αὐτά; **Ποιές εἶνε** οἱ διαφορές μας μὲ τοὺς παπικούς;

Πρέπει νὰ τὶς ξέρουμε τὶς διαφορές. Γιατὶ πηγαίνουν οἱ ὀρθόδοξοι στὴν Εὐρώπη καὶ δὲν ξέρουν τὶς διαφορές μας μὲ τοὺς δυτικούς, κ' ἐκεῖνοι τοὺς ξεγελοῦν καὶ τοὺς κάνουν δικούς τους.

1. Ἐμεῖς οἱ ὀρθόδοξοι βαπτίζομαστε μέσα στὴν κολυμβήθρα «*εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος*». Ὅλο τὸ σῶμα πρέπει νὰ καλύπτεται μὲ τὸ νερό. Ἡ κολυμβήθρα εἶνε ὁ Ἰορδάνης ποταμός. Οἱ φράγκοι ὁμως δὲν ἔχουν κολυμβήθρες· ἔχουν ράντισμα. Ὅπως ραντίζει ὁ παπᾶς στὸν ἁγιασμό τοὺς Χριστιανούς, ἔτσι κάνουν αὐτοὶ ὅταν βαπτίζουν. Στὴν οὐσία **δὲν ἔχουν τὸ μυστήριον τοῦ ἁγίου βαπτίσματος**.

2. Κοινωνοῦμε ὅλοι οἱ ὀρθόδοξοι σῶμα καὶ αἷμα Χριστοῦ. Τὸ εἶπε ὁ Χριστός· «*Λάβετε φάγετε· τοῦτο ἐστὶ τὸ σῶμά μου... Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες· τοῦτο γάρ ἐστὶ τὸ αἷμά μου...*» (Ματθ. 26,26-27). Οἱ φράγκοι **δὲν κοινωνοῦν αἷμα Χριστοῦ**, παίρνουν μόνο τὴν ὄστια, κάτι σὰν χάπι.

3. Ἐμεῖς τὸ Σύμβολο τῆς πίστεως, τὸ «*Πιστεύω...*», δὲν τὸ ἀλλάξαμε. Αὐτοὶ τὸ ἀλλάξαν. Ἐκεῖ ποὺ λέμε «*Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον...*, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον», αὐτοὶ **πρόσθεσαν ὅτι ἐκπορεύεται «καὶ ἐκ τοῦ Υἱοῦ»**.

4. Οἱ παπικοὶ στοὺς ναοὺς τους **δὲν ἔχουν**

εἰκόνες, ἔχουν ἀγάλματα, σὰν τοὺς ἀρχαίους εἰδωλολάτρες.

Αὐτὲς εἶνε μερικὲς ἀπὸ τὶς διαφορὲς ποὺ ἔχουμε. Ἔχουμε καὶ πολλὲς ἄλλες, ἀλλὰ δὲν μποροῦμε νὰ τὶς ἀναφέρουμε ἐδῶ τώρα.

Γι' αὐτὸ λοιπὸν εἴμαστε χωρισμένοι.

Ὁ πάπας ἔκανε προσπάθεια νὰ πείσῃ καὶ νὰ ἐξαπατήσῃ τοὺς ἀνατολικούς, τοὺς ὀρθόδοξους. Ἀλλὰ ὁ ἱερὸς Φῶτιος προέβαλε **ἀντίστασι** καὶ εἶπε **᾽Οχι**. Ὅπως ἐμεῖς στὰ βουνὰ τῆς Ἀλβανίας εἴπαμε στοὺς Ἰταλοὺς τὸ ᾽Οχι καὶ κρατήσαμε τὴ λευτεριά μας, ἔτσι καὶ ὁ μέγας Φῶτιος εἶπε τὸ ᾽Οχι στὸν πάπα καὶ κρατήθηκε ὀρθόδοξος ὁ τόπος αὐτὸς ἀλλὰ καὶ ὅλα τὰ Βαλκάνια. Ἄν σήμερα εἴμαστε ὀρθόδοξοι ἐμεῖς, ἂν εἶνε ὀρθόδοξοι οἱ Σέρβοι, οἱ Βούλγαροι, οἱ Ῥουμᾶνοι, οἱ Ῥῶσοι, τὸ ὀφείλουμε σ' ἐκεῖνο τὸ ᾽Οχι, ποὺ εἶπε ὁ ἱερὸς Φῶτιος τότε στὸν πάπα, ὁ ὁποῖος ἤθελε νὰ ὑποτάξῃ ὀλόκληρη τὴν Ἀνατολή.

Αὐτὸ τὸν ἅγιο ἄνδρα γιορτάζει σήμερα ἡ Ἐκκλησία μας.

***

—Μὰ, θὰ μοῦ πῆτε, εἶνε καλὸ πρᾶγμα ἡ **διαιρέσι**;

᾽Οχι, **ἄσχημο πρᾶγμα** εἶνε. Ὅπως ἄσχημο εἶνε μιὰ οἰκογένεια νὰ ἔχη διαιρεθῆ, ἔτσι κ' ἐδῶ. Εἴμαστε κομμάτια - κομμάτια. Ἄλλοι εἶνε φράγκοι, ἄλλοι προτεστάντες, ἄλλοι πεντηκοστιανοί, ἄλλοι διαφόρων ἄλλων αἱρέσεων.

—Καὶ ἡ διαιρέσι αὐτὴ **θὰ ὑπάρχη πάντοτε**;

᾽Οχι, δὲν θὰ ὑπάρχη. Ἄν πᾶτε στὰ Ἑνωμένα Ἔθνη, θὰ δῆτε πάνω ἀπὸ 150 σημαῖες. Ἀλλὰ, ὅπως λέει ἡ Ἀποκάλυψι, θὰ ἔρθῃ μιὰ μέρα ποὺ ὅλα αὐτὰ τὰ ἔθνη, ποὺ τώρα εἶνε χωρισμένα μὲ διάφορες σημαῖες, θὰ ἐνωθοῦν. Ναί, ὅλα αὐτὰ τὰ κοπάδια θὰ ἐνωθοῦν, καὶ μιὰ σημαία, ναὶ μιὰ σημαία, θὰ ὑπάρχη στὸν κόσμος. Καὶ ἡ σημαία αὐτὴ εἶνε ὁ τίμιος σταυρός! Ἀρχηγὸς ὀλοκλήρου τῆς οἰκουμένης θὰ εἶνε ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. Αὐτὸ λέει τὸ Εὐαγγέλιο ποὺ ἀκούσαμε· «*...Καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἷς ποιμήν*» (Ἰω. 10,16).

Αὐτὸ θὰ γίνῃ ὅπωςδὴποτε. Ἀλλὰ τώρα θὰ περάσουμε ἀπὸ **πολλὲς δοκιμασίες**, ἀπὸ πολλοὺς πολέμους. Θὰ χυθῆ **πολὺ αἷμα**, πάρα πολὺ αἷμα. Καὶ μετὰ **ἡ ἀνθρωπότης θὰ μετανοήσῃ** καὶ θὰ πέσῃ νὰ προσκυνήσῃ τὸ Χριστό. Καὶ τότε ὅλα τὰ στόματα καὶ ὅλες οἱ καρδιές, καὶ τὰ βουνὰ καὶ τὰ λαγκάδια καὶ οἱ πέτρες καὶ τὰ ποτάμια, καὶ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὅλοι θὰ ποῦν· «*Εἷς ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἷς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς· ἀμήν*» (Φιλ. 2,11 καὶ θ. Λεϊτ.).

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**